

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 6 luni » 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia Măca publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

G. Carboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Pop.-Tașcă
Gr. Teodossiu.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Proorociile despre schimbarea văzduhului.—Urmările beției.—*P. G...*, O creștere frumoasă—Noua circulară a d-lui Carp.—*Ștefan Mihăileanu*,—*Căpitan S. 'Leonte*, Potrețele Familiei noastre Regale—*T. Daniulescu*, Abonamente la revista «Albina»—*D. C. Bungeșianu*, Legenda comunei Cloșani din Mehedinți—*Iordache Marinescu*, O faptă bună de imitat.—*N. Gădeiu*, Poveste.—*Gh. Adamescu*, Studii asupra Pelagrel de dr. I. Neagoe.—*Virgil Broșărescu*, Patrie.—Nouile monete.—*V. S. Moga*, Cronica Agricolă și Comercială.—Cronica Săptămânii.—Mulțumiri.—Poșta redacției.

Ilustrațiuni: *Ștefan Mihăileanu*,—*Tudor Vladimirescu*,—*Pelagros* în ultimul grad.—*Sultana Sofronie* din județul Ilfov (comuna Cuculești), nebună din pelagră.—*Cuptor lesno* de purtat, întrebunțat în Italia spre a vinde mâncări calde prin sate.—*Copil pelagros* de gradul I.

Deslușiri pentru D-nii abonați.

Acesta e al VI-lea număr din anul al IV-lea. Atât acest număr, cât și No. 1, 2, 3, 4 și 5, conform hotărîrii luate de comitet, nu le-am trimis de cât abonaților cari au fost achitați pe anul III-lea, celor ce au cerut a se înscrie pe anul al IV-lea și la câți-vă din cei neachitați, cari au rugat cu insistență a nu li se suspenda trimiterea, făgăduind că vor achita cât mai grabnic.

Rugăm dar pe abonații noștri cari sînt achitați pe anul al III-lea și au fost suprimați fără cererea lor, să ne comunice când au achitat abonamentul ca în cas de eróre să putem îndreptă, iar de au incredințat altor persoane costul, iarăși să ne comunice, arătându-ne *precis*, numele, funcția și domiciliul acelor persoane.

Mai rugăm pe toți d-nii abonați cari și-au schimbat sau își vor schimba domiciliile să ne comunice noua lor adresă, arătând neapărat unde au primit revista în trecut.

Abonații ce ne trimit banî, să scrie pe dosul cotorului mandatului deslușit pe ce timp trimete abonamentul; iar dacă cere abonamentul din nou, să scrie deslușit numele și comuna pe cotor. Cei ce trimit și pentru alți abonați, să puie deslușit pe cotorul mandatului numele și comuna în care locuiesc fie-care abonat.

În cas când unuî abonat nu i se aduce revista cel mult a treia zi după Duminică, să reclame oficiului poștal prin care primesce și de nu e satisfăcut să ne reclame nouă. Același lucru să-l facă și când li se aduce revista neregulat.

Numerile ce n'ar fi fost primite la apariție și nu ne vor fi reclamate cel mult în 15 zile de la data lor, sub nici un cuvînt nu se vor mai trimite.

Tirajul revistei fiind redus numai la numărul abonaților și rezervându-ne numai un număr foarte restrîns de colecții, rugăm cu insistență pe d-nii abonați a ține socotelă de avîsul nostru, în interesul d-niilor lor.

Abonații neachitați încă și cari ar dorî să continue abonamentul în anul al IV-lea, să se grăbescă a achita cel mult pînă la 15 Noembre pentru a li se pute da No. 1, 2, 3, 4 și 5 din anul al IV-lea.

Administrația.

Prorociile despre schimbarea vîzduhului.

Mi-am cumpărat și eu odată un «Calendar aședat pe șapte planete în care se cuprind 150 de ani.» Acest calendar este cel mai iubit de popor, pentru câte-vă lucruri ce le are: pentru Trepeticul cel pentru semenele omenesci, care spune despre «clătirile» ochilor și a genelor, a cotelor și a genunchilor și ce se va întâmpla omului căruia i se «clătesce» ceva. Apoi e vestit pentru Invățătura Pascaliei, pentru Povața de a cunoște zodia pentru cei-ce nu știu când s'au născut, pentru arătarea planetelor și sorta ce-l așteptă pe fie-care om născut în cutare an, și câte altele.

Vădusem pe doi țărani că-l cumpără, și l-am cumpărat și eu. Ei mi-au spus că-l iaū pentru arătarea vremii, căci acest prea vestit calendar e meșter mare în prognosticuri: «spune cum va fi vremea,» în fie-care an și în fie-care zi, arătând «schimbarea vîzduhului și a lucrurilor vădute» pe 150 de ani înainte.

Firesce, pentru un plugar nu pôte să fie nici o carte mai de folos, de cât aceea care-l învață când o fi vînt și plóie, când grindină și înec, când va fi senin ori furtună, brumă și zăpadă, pentru ca să-și pótă potrivì munca sa după starea vîzduhului. De-aceea tóte calendarele se ocupă mai mult ori mai puțin cu prognosticuri asupra vremii, și dintre mai multe calendare ce i se recomandă, omul de la țară va alege tot-d'a-una pe cel cu mai multe prognosticuri.

Are însă Românul o vorbă: «minte ca din carte.» Și e lucru știut că ori-ce vorbă înțeleptă și proverbială se nasce dintr'o pățanie. Mi se pare, că tocmai prognosticurile din calendar au făcut pe Român să scóțā vorba pe care-am pomenit-o.

Afară fulgeră și trăsnesce și plouă potop, și dacă ești curios să scii ce spune calendarul pe ziua de ađi, faci nisce ochi cât postul-mare, căci el spune negru pe alb: «senin și cald.» In zilele când e ger, calendarul spune moină; când e senin, el spune plóie; când bate piatra, el spune vreme liniștită. Și tot așa. Fără îndoială, une-ori spune adevărat, dar nu fiind-că a știut, ci fiind-că a ghicit.

De unde să scie bietul om, care a făcut calendarul, ce vreme va fi peste o lună, peste un an, ba peste 150 de ani? Eu n'am făcut calendare nici odată, că nu mă pricep, dar dacă aș face unul, aș trânti nisce prognosticuri de ți-ar fi mai mare dragul: în ziua cutare va ploua, în cea-l-altă va fi arșită, în cea-l-altă așa și așa, cum m'ar tăia capul. Și pun rămășag, că aș ghici măcar o sută. Ba le-aș ghici pe tóte, că, de pildă, când aș dice că în cutare zi va fi plóie,

într'adevăr undevă, cât e o țară de mare pôte că ploua într'aceiași ȃi, și daca mi-ar ȃice cel din București: «Cum spuî plóie, când e senin ca laptele?» Eú i-aș rěspunde: «Să mē ierți, la Dorohoiú plouă.» Așá o pățise mai anul trecut un calendar din București care spusese pe ȃiua de 20 August zăpadă, pe 21 viscol. Se vede că scriă dormind cel ce pro-roceă, dar de rușine n'a rěmas, căci într'adevăr la 20 August a nins puternic în Alpî, iar la 21 o fi fost, pôte, vr'un viscol pe la polul Nord pe undevă. Ce lucru mare, să pro-rocesci!

Calendarul spune, când va fi întunecime de sóre, de lună, când se vor întâlni douē planete; când va veni cutare stea cu códă; și spune așá de adevěrat, că nu greșescenici cu o clipită. Dar aci e altă socotělă. Stelele, pămîntul, luna, sórele, aú drumul lor din care nu s'abat, iar ómenilor în-věțați li-e ușor să afle prin calcule, când vor fi întunecimile. Tot așá nu trebuie multă înțelepciune ca să poți spune când va fi lună plină ori lună nouē, pentru că schimbările lunii sînt regulate și le poți socoti înainte tot cu atăta încredere, pe cât de cu încredere scii că, dacā pleci într'o parte un vas cu apă, apa are să se verse. Aceste nu sînt prorocii, sînt lucruri știute.

Dar cu schimbarea vėzduhului e alt-cevā: e totul întāmplare. Toți scim, că primăvara are să se topescă zăpada, că aú să crească florî, că sórele are să umble pe cer mai pe de-asupra capului nostru, și nu pe jos pe de-asupra dēlurilor ca iarna. Scim că așá va fi și la anul, și în toți anii de-acum -- fie și 150 de ani înainte -- pentru-că așá a fost într'alți ani trecuți, fie o mie, fie cincî miî și și mai de mult de când țin ómenii minte. Dar dacā acum douî ani a nins în ȃiua de Vinerea-mare, anul trecut n'a nins, anul acesta va ninge nu va ninge? De unde să scie omul? Scie omul, că iarna ninge, dar de unde să scie că va ninge într'o ȃi anumită și nu într'alta? Veđi, că umbletul stelelor, al lunei și sórelui, e pentru toți ómenii de pe pămînt acelaș, unul și vecinic; schimbările vėzduhului însă sînt nespus de felurite pentru felurite locuri de pe pămînt, cum e felurită clima și aședarea locului. Peste un sat e furtună mare, peste satul vecin e liniște și arșiță, într'aceiași ȃi și acelaș ceas. Ar trebui deci să avem atâtea calendare cu prognosticuri, câte orașe și sate sînt în lume, ca să se potrivescă prognosticurile cu locurile. Atunci pôte ar putē spune adevěrul!

L'ar putē? gāndiți-vē ce lucru mare e ca să prorocesci ce vreme va fi peste un an! Că, iată, vedem lucrul, și nu putem spune ce va ieși din el, dar încă să scim ce va ieși din cele nevědute! De pildă, e cerul înorat tare: va ploua, nu va ploua? Toți, dupā semne, ȃicem că va ploua. Dar scim cu siguranță? Nu. Iată, se stírnesce, nu scii de unde, un vînt și împraștie norii; ori norii singurî se risipesc. Acum, dacā

nu scim ce va fi din ceea-ce avem înaintea ochilor, când toate probabilitățile sînt date și tot n'avem siguranță, cum putem ști ce va fi mâine, poimîne, peste un an, când totul e o întîmplare orbă?

Cel ce se crede în stare să spuie ce vreme va fi peste 24 de césuri — nu peste mai mult — orî e șolomonar și are putere de la dracul orî e un șarlatan. Dar șolomonarii n'au fost nici odată, și nici nu vor fi. Șarlatanii sînt însă destui în lume, cari dic: «Dacă lumea vrea să fie înșelată, haid s'o înșelăm. Țăranii vrea prognosticuri, să le dăm decî prognosticuri câte vrea, că ne dau bani bunî pe nimicurile noastre.» Noi înșine sîntem de vină, că ei ne înșală cu minciuni: când a vîdut un negustor că nu-î cumperi calendarul fiind-că n'are prognosticuri, a făcut unul cu prognosticuri anume numai ca să te mulțumescă. Și cu cât alergî tu după ele, cu atîta el ți le minte mai cu foc. Bani să iasă!

Mi-am adus aminte de vorba: De unde nu e foc, nu iese fum. N'o fi decî ceva adevêrat, măcar cît un fir de mac, în prognosticurile acestea, căci alt-fel cum s'ar fi născocit? Sînt ele toate, din creștet pînă în talpă, minciuni și șarlatanie? Eu nu o dic. Este în ele puțin adevêr, dar puțin de tot; lumea a făcut și aici din țînțar armăsar. Prognosticurile băbecî, cu vrăbiile, cu ciorile, cu paiangenul și cu alte animale cari arată într'un fel orî într'altul că se va schimba vremea, au în ele un sîmbure de adevêr. Apoi prognosticurile institutelor meteorologice, cari măsoră mereu, cu barometrul, cît e de rar orî de des aerul, care măsoră puterea și iuțimea vînturilor, toate au și ele într'insele un adevêr. Dar lucru mare nu e nici de ele, de prognosticurile învêțăților, și sînt restrînse: nu se întind mai departe de cît pe 24 de ceasuri înainte — atîta, dar nu prorocesc ce va fi peste un an și chiar peste 150 — și și atunci ele dic: «se pôte să fie așa,» dar nu «are așa să fie» cum spun calendarele.

(Va urma).

G. Coșbuc.

Urmările beției.

D-l D. Rădulescu, învêțator în comuna Oarja, jud. Argeș, ne scrie, că locuitorul Gh. Nécșu, alcoolic recunoscut, ducîndu-se în ziua de 21 Octombrie a. c., la o pomană, 'a bîut așa de virtos, în cît întorcîndu-se spre casă a cădut lîngă un gard, unde a fost găsit spre sêră mort.

6 creștere frumoasă.

rințul Ferdinand și Prințesa Maria au hotărît ca micii prinți Carol și Elisabeta să meargă în fie-care Duminică și la sărbători mari la Mitropolie ca să asculte sf. liturghie. Serviciul divin se face în paraclis, la care asistă și I. P. S. Mitropolitul Primat Iosif. I-am vădut pe prințișorii în biserică și mi s'a umplut sufletul de bucurie pentru cumințenia cu care stau în biserică și ascultau cele sfinte, cum și pentru marea băgare de seamă cu care observau toate mișcările ce se fac de către fețele bisericesci. De alt-fel I. P. S. Mitropolitul Primat e pentru prințișorii ca un părinte sufletește în adevăratul înțeles al cuvîntului. Le spune tot ce se cuvine și e potrivit cu frageda Lor vîrstă. Le spune tot ce trebuie, să lase urme bine-făcătoare pentru viața Lor de mai târziu.

Iată, iubiți cititori, pildă de o creștere frumoasă a copiilor. Ar trebui ca toți părinții români să se conducă în creșterea copiilor lor după această frumoasă și înțeleptă pildă. Mamele și mamele cu seamă cele de la orașe cari nu prea au mult de lucru, să se îngrijescă mai cu inimă de creșterea copiilor și să nu-î lase numai pe mâna guvernantelor și a slugilor. Răspundătoare vor fi înaintea lui Dumnezeu pentru neîndeplinirea unei datorii din cele mai sfinte; răspundătoare vor fi înaintea țării, care are nevoie de fii bine creșcuți! Să scie părinții cum că copiii rău creșcuți vor fi spre cea mai mare durere și povară a bătrînețelor lor. Să le pătrundă acesta în minte și în inimă.

Nu se scie ore că după cum deprindî pe copii din cea mai fragedă vîrstă, așa vor simți și vor lucra mai târziu? Nu se scie că relele apucături ale copiilor provin în mare parte de la reaua creștere pe care au primit-o de la părinți? Nu se scie că deprinderea se face a doua natură? Nu se dice,

că după cum calul care nu se deprinde cu zăbala devine nedomolit, tot așa și copilul lăsat în voile inimii sale nu mai cunoște frîu?...

Temelia trebuie făcută cu cea mai mare băgare de seamă, dacă vrem să avem o clădire sănătoasă și trainică.

Iisus Christos e dumnezeescul educator și învățător. «El, e lumina lumii și cel ce-î urmăzează nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.» Și afară de acesta n'a mai ținut el însuși: «Lăsați copiii să vină la mine... căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.»

Să ducem pe copii în biserica lui Christos, căci El e lumină, blândeață, nevinovăție, sinceritate. Să ducem pe copii la Christos, căci El trebuie să le fie idealul în cea-ce privește însușirile sufletesci. Casa noastră Regală e cunoscută prin religiositate. Regele Carol a cerut tuturilor din țara aceasta ca regulă de viață: «Nihil sine Deo = nimic fără Dumnezeu.» Și, potrivit acestei frumoase devise, se caută a se îmbogăți inima micilor prinți cu sentimente religioase și morale. Și cât de fericită în urmărire va fi o asemenea creștere!

Am crezut de datorie să comunic cititorilor noștri această frumoasă și înțeleaptă pildă de creștere a copiilor.

P. G. . .

Noua circulară a d-lui Carp.

Iată textul circularii adresată de d-l Carp administratorilor financiari :

«Proprietarilor de borhot corespunzător cu cei 30 de decalitri țuică, scutiți proprietarilor de țuică le veți scuti 150 de decalitri borhot.

Cantitatea ce va depăși acești 150 de decalitri se va taxa, după ce se va reduce scădemântul de 25 la sută, adică 20 la sută pentru măsurătoare și 5 la sută pentru pierderea normală din deposit, acordat cu No. 79.698.

Veți pune în vedere celor deja constatați că procesele-verbale se vor rectifica în acest sens.

Ștefan Mihăileanu.

La 30 Octombree, Curtea cu Jurați a județului Ilfov a început să judece procesul Bulgarului care a asasinat pe Ștefan Mihăileanu și al complicilor acestuia. Cu această ocazie dăm chipul martirului național, spre a fi cunoscut de toți Români. Vom da în No. viitoare o resumare completă a desbaterilor acestui proces. — Veți despre Mihăileanu articolul nostru din No. 45 — 46, Anul III.

Potretele Familiei noastre Regale.

otretele iubitului nostru Rege și al întregii Familii Regale, n'ar trebui să lipsescă din casa Românilor. Dacă ele împodobesc unele case ale orășenilor, apoi în casele sătenilor nu se găsesc mai de loc. Care să fie pricina.? Să fie oare că nu le vorbește nimeni de însemnătatea lor.? Nu, căci preotul la biserică înalță tot-d'auna rugăciuni către A Tot Puternicul, pentru sănătatea Regelui și a întregii Sale Familii. Dar poate că sătenii nu prea se duc des la biserică, și-mi vine să cred că tăcerea asta e pricina că n'au înțeles ce rost mare au chipurile Familiei Regale pentru casa românului. Să spun însă o întâmplare. Acum doi ani mi-a fost fericirea să iau parte la o serbare a monumentului lui Ștefan Cel Mare, care s'a înălțat la Răsboeni, prin munca și îndemnul oștenilor din Regimentul de infanterie de la Piatra. După ce s'a isprăvit sărbătorea, am mers prin sat și am mai vorbit cu sătenii despre vitejia Acelui Mare Domnitor al nostru

Uitându-mă prin casele lor, mare mi-a fost mirarea când am văzut atârinate în pereți potretele altor regi și împărați..... Dacă i-am întrebat de ce nu au mai cu seamă potretele Regelui nostru, mi-au răspuns că n'au avut de unde să-le cumpere, iar pe cele ce le au ale altor regi le au cumpărate de la niște ruși cari au trecut prin sat.

Întâmplarea asta m'a întristat mult, mai cu osebire că de câți-va ani avem și noi la sate atît preoți cum și învățători luminați cari pot să lămurească sătenilor cu ce cadre trebuie să-și împodobescă casele și mai pot iarăși să-i facă să priceapă ce nesocotită faptă pentru un român este aceea de a avea potretele altor regi și împărați și a nu avea pe alor noștri.

Negreșit vor fi avînd învățătorii și preoții multe pe capul lor și nu le pot cuprinde pe toate de o dată; nu trebuie însă să mai întârzie de a lămuri pe sătean

pe calea asta, căci *este sciut de lumea întregă cât de mare, cât de înțelept și cât de viteaz este Regele nostru*. Dar despre Regina noastră care a uimit lumea cu bunătatea inimii ei și de pe tronul ei măreț s'a coborât și cu mânușitele ei a dat doctorii și a ușurat durerile oștenilor răniți în războiul nostru pentru neatârnare!! Dar despre vița din care se trage Regele și Regina noastră. Regele nostru se înrudesce de sânge cu cei mai viteji împărați ai apusului, cărora le-au rămas pe vecie porecla de mari, înțelepți și viteji. Tot asemenea și despre Regina noastră, care este ați socotită ca cea mai inimosă și cea mai învețată regină de pe pământ, și tot asemenea și despre viitoarea noastră Regină Principesa Maria, care este din nēmul Impărătesei Indiilor și al familiei împăraților cari domnesc în Rusia.

Când Dumnezeu ne a dăruit cu un ast-fel de Rege, trebuie ca tot românul adevărat să caute a-Î avea chipul Său ca și o iconă făcătoare de minuni, căci minuni mari a săvârșit Regele nostru de când ne stăpînesce. Nu e vorbă, și țara noastră s'a arătat vrednică de dânsul, căci mare și vitéz ne a fost nēmul nostru din care ne tragem; neam, carele a domnit o dată preste lumea întregă, neam de la care totă lumea de ați are legile de cârmuire, neam de la care noi am moștenit bărbăția cu care am câștigat neatârnarea, neam a căruia inimă eră adăpată la fântâna nesecată a iubirei de țară, neam carele lăsă plugul și sapa și luând arma în mână gonă pe vrășmașii cari cutează să le calce un colțisor al pământului lor.

Dacă ast-fel ne este renumele Regelui și nēmului nostru, se cuvine să dăm dovezi că-L iubim și chipul Lui să nu ne lipsescă din minte, din inimă și din casă; să luăm pildă de la nemți, *despre cari se dice că merg drept pe toate cărările vieții lor*; din cauza lor nu lipsesce potretul regelui și împăratului lor, iar când se ia vorba între mai mulți despre Rege, atunci îi veți pe toți că se scolă în picioare și-i cântă numele, mai ales când se află adunați unde-va

la un ospet saŭ sŕbătore; afară de asta, la dŕnsul nu se deschide o sŕbătore de școlă, saŭ de alt-ceva până ce mai întaiŭ nu se cântă lauda regelui și tot așa când se isprăvesce sŕbătore. Dacă imnul regelui lor s'ar cântă într'o grădină, într'o adunare, într'un teatru, toți se școlă în picioare și pe fețele tuturor citesci veselia. Nu e vorba, și la noi se face tot așa mai ales de o samă de vreme încoce; s'a întâmplat însă o dată ca la o sŕbătore de sfirșit de an a școlei nŕstre de musică s'a deschis sŕbătore cu imnul național al unei împărății vecine, dar se vede că a fost numai o greșală.

Să venim însă la vorba cu potretele: Cum ore am pute ajunge ca să aibă tot sătenuŭ potretele Regelui și Familiei nŕstre Regale? Eu cred că tot roiuŭ de albine din jurul acestei reviste ar pute aduce la împlinire făptuirea asta mare. Pentru asta însă ar trebui să se deă ființă cât mai în grabă societăței propuse prin numărul 1 al revistei, pentru împrăștierea cărților cu cuprins sănătos, căci numai atunci s'ar pute ave potretele pe un preț potrivit pungei sătenuŭ. În urmă, va rămâne ca luminătorii de la sate să-și facă datoria, căci de la dŕnșii țara cere și așteptă o deplină însănătoșire a stărei nŕstre de ađi și fie ei încredințați că mare le va fi răsplata munciei ce o vor depune.

Căpitan S. Leonte

De la Ministerul de Răsboiŭ

Abonamente la revista „Albina“

Sub-semnatul T. Daniilescu, învătător-diriginte al școlei din comuna Farcașa, plasa Muntele, județul Sucéva, fiind pe deplin convins de importanța prețiosei reviste «Albina» am cređut de a mea datorie a o sprijini după puterile mele, ajutând răspândirea ei în masa poporului. În consecință am plătit anul trecut un abonament pentru elevul Grigore Gv. Grigore din clasa V-a a acestei școli, iar anul acesta, adică anul al IV-lea, plătesc patru abonamente și anume:

Abonez clasa a V-a și a IV-a a școlei normale «Vasile Lupu» din Iași, în semn de profundă recunoștință către numita școlă, a cărei cursuri le-am terminat în anul 1888.

Revista se va trimete ambelor clase pe numele primului clasificat.

Abonez asemenea pe absolvenții acestei școli: Daniilescu I. Ilie și Daniilescu I. Teodŕ, ambii domiciliați în această comună. Odată cu presenta trimet și suma de două-deci lei, costul acestor patru abonamente

T. Daniilescu.

Legenda comunei Cloșani din Mehedinți

Morțea lui Tudor Vladimirescu, locul lui de casă.

Dări cât de mult întunecimea vremurilor ar grămădi muschiul uitărei peste numele *acelora cari au trăit și lucrat pentru nemul și patria noastră*, tot nu pot acoperi pentru tot d'a-una splendoria acelor nume, de care poporul nostru și aduce aminte cu drag și le pomenește în graiul său cu recunoștință,

Se găsesc astăzi urme de acestea, printre crăpăturile munților *Cloșani*, cari ocrotite de pozițiunea locului, atestă că acele locuri au servit de adăpost lui *Cloșca*, pe la 1779, după numele

Tudor Vladimirescu.

căruia a rămas numit muntele Cloșani și mai târziu lui Tudor Vladimirescu pe la 1815, cari au lăsat urme despre viețuirea lui între crăpăturile acelor munți.

Pe rîpa rîului Motru, spre răsărit de orașelul Baia de Aramă, sub pîelele muntelui Cloșani, se află satul Cloșani, prin mijlocul căruia șerpuesce rîul Motru.

Satul, compus din case, cea mai mare parte construite din bârne de lemn, unele cu temelia de piatră, iar altele numai de lemn, e răspândit pe o parte și pe alta a acestui rîu.

Locuitorii acestui sat sînt moșneni, unii chiar din timpul lui Tudor, care le dete pămînt pentru că-l ajuta în mișcarea ce

începuse în contra călugărilor Greci și mai ales ca să-l cobore din munți să împoporeze lunca Motrului unde se așezase el.

Acești locuitori se ocupă astăzi cu cultura pomeilor, facerea de șindrilă de brad, *fabricarea a țuiceii de prune*, cu crescerea vitelor, vînatul și altele.

Limba și obiceiurile lor sunt ca ale tuturor locuitorilor de la munte. Portul bărbaților e format din dimie: haină, mintan, ițari, căciulă de ôie, cămăși de pînză și opinci. Femeile pîrtă cămăși cusute, cîrpe pe cap, conciu (un fel de podôbă a capului care le țin pîrul strîns), mai tôte pîrtă cojôce și sînt încălțate cu opinci.

Bărbații în genere sînt voinici și frumoși, mulțumită aerului de munte. — Femeile sînt cam sficiose dar deștepte — vorbesc puțin, însă cu multă judecată. Le place munca împrejurul casei, dar mai ales păstoritul vitelor pe virfurile munților — cîntecele lor sînt tot-d'auna duiôse și patriotice.

Produsele lor ca : brînzeturî, untul de ôie, diferite «*pôme uscate*», iar din vite precum : capre, oi, miel, etc. le vînd în tîrgul Baia de Aramă, Tîrgu-Jiu și alte pîrți.

Lucsul și fudulia le lipsesc; vorbe deșerte nu întrebunțeză; prietenia este respectată; pe drumul judecătîi nu umblă, — sînt primitori și au temere de D-zeu.

Satul Cloșani închis între apele a douî munți, printre care curge rîul Motru, este întemeiat din timpul lui Tudor Vladimirescu.

În cursul acestui rîu se aude sgomotul morilor, între care a lui Tudor există și azi, împreună cu vechiul ei vad, trecută în stăpînirea boerului Gheorghe Popescu, care o păstréză aprôpe neschimbată.

Locuitorii și orî ce trecători privesc cu plăcere această construcțiune simplă, făcută din birne de lemn, care le amintesc locul unde a trăit «Tudor Voinicul», ce a pîrăsit aceste locuri încântătoare, ca, prin voinicie și iubirea de nîm, să scape poporul din ghiarele Grecilor.

Satul Cloșani s'a numit ast-fel după numele lui Cloșca sau Cloșan, nume dat de Munteni, unul dintre cei trei mari martiri din Ardeal, care tugărit de Unguri, se refugiă în munții din costa rîului Motrul, cărora mai tîrziu locuitorii din pîrțile acelea dederă numele acelor munți de «Cloșani» după numele lui Cloșca (1).

În locul unde a fost casa lui Tudor se află școla satului Cloșani, și aprôpe de acesta e o bisericuță veche de lemn în care a slujit Tudor ca cîntăreț pe la anul 1817. Sunt și astăzi în acea biserică cărți iscalite de Tudor.

Nu departe de tinda școlei este un loc puțin adîncit la suprafața pîmîntului, în forma unui cerc, despre care spun locuitorii bătrîni că acolo aveă Tudor un loșor sub care ținea în-

(1) Adevărul istoric nu pôte fi acesta, căci Cloșca a fost ucis împreună cu Horia în Transilvania. (N. R.)

chiși călugării Greci ce-i prindea la Monastirea Tismana. Cu aceștia, spun bătrînii, a făcut Tudor pe sub pôlele muntelui Cloșani o potecă — astă-đi drum de care — de la conacul lui pînă la pragul morei, care e spre cel-l alt capăt al satului și de aci se prelungia spre Baia.

Partea acestui drum, de la locuința lui Tudor și pînă la móră este plantată tot de călugări cu salcâm, așezați foarte sistematic, căruia sătenii îi și zic «drumul lui Tudor».

Privind asemenea urme, pe unde a trăit unul dintre deșteptătorii conștiinței naționale, ca o scînteie electrică se aprinde în sufletul trecătorului mîndria de timpuri, de glorie și mărire!

Autoritatea istorică cea mai înaltă din trecutul nostru, de la care trebuie să împrumutăm cunoștința despre începutul nostru istoric sunt *legendele și monumentele istorice, pe care am uitat a le îngriji*.

Cînd privim locurile și ruinele pe unde au trăit cei cari și-au vărsat sîngele pentru nēm, limbă și religie, găsim firul istoric al începutului nēmului nostru.

Care ar fi recunoștința actualei generațiuni către acei martiri, dacã nu a le păstrã memoria și a respectã cu evlavie urmele pe unde ei au trecut?

Ce prinos al recunoștinței pöte fi mai mare cãtre Apostolii românismului, precum a fost *Horia, Crișan, Cloșca, Tudor* și alții, de cât ca, în locul unei candelă ce ar trebui să le ardă večnic la mormînt, ca semn de recunoștință să ni-i amintim tot-d'auna cu venerațiune !?

Să învățăm dar pe copii istoria adevărată a țării noastre, dacã voim ca ei să fie patrioți.

D. C. Bungețianu,
Institutor.

© faptă bună de imitat.

Ctât în trecut cât și în present, atît în țară, cât și ori unde, mult a cãștigat și va cãștiga poporul dupã urma feluritelor instituțiuni. Cu cât într'un stat sint mai multe instituțiuni, cu atît poporul care le are, dovedesce că rōdele bine-fãcãtore ale civilizațiunei, n'au rēmas fãrã efect.

La noi în țară, încã din nainte de 1866, ömenii cu dor de binele țării, vėdend cãt de 'napoiati eram noi Romãni, în ceea ce privesce învățătura de carte și mai cu sēmã poporul de la țară, vėdend pe de altã parte cã finanțele țării nu puteau face față tuturor cheltuelilor, ce s'ar fi cerut pentru mēsuri ce trebuiau luate, au alergat înființãnd diferite instituțiuni de culturã.

La 1866, M. S. Regele, atunci Domnitorul Carol, vėdend lipsa de școli prin sate, pune la dispoziția guvernului de pe atunci, 12.000 de galbeni din caseta Sa particularã, care sã serve la înființarea unei școli normale pentru recrutarea învățãtorilor rurali, ce s'a și înființat și care-i pörtã numele.

Pilda acēsta a Suveranului a fost urmatã, cãci prin inițiativã privatã multe școli normale primare se înființarã în diferite orașe ale țării.

Din aceste școli normale, înființate prin ajutorul ămenilor caritabili, una singură a mai rămas, ea este «Școala Normală a Societății pentru învățătura poporului Român», din București, care a trecut prin multe greutăți; dar care având în fruntea ei bărbați de o reală valoare cum și directori ca acum pe neobositul și mult priceputul întru conducerea școlei, d-l Petre Gârboviceanu, a stat și stă la înălțimea ei.

O sumă de absolvenți a dat «Școala Normală de la Sf. Ecaterina» și mulți fruntași ai învățămîntului primar urban și rural, și-au primit educațiunea și instrucțiunea în această școală; căci această școală este cu adevărat și educativă și această datorită harnicului director al ei.

Am rămas cu adevărat surprins, cînd în vara anului curent, am vizitat noul local ce s'a clădit pentru această școală și mi-am đis :

«Iată ce se face prin energie și inteligență! și că bine a đis cine a đis că, omul sfințește locul.

Dacă cele-lalte școli normale întreținute de societăți ar fi fost tot așa de inteligent conduse, astă-đi nu s'ar simți lipsa care se simte de învățători rurali, căci ele n'ar fi fost desființate.

Ce pildă nu se pöte trage de la actualul director al școlei normale de la Sf. Ecaterina, d-l Petre Gârboviceanu, care împreună cu alți bărbați de inimă ca o albină după cum se exprimă un coleg într'un articol, a strâns ban cu ban pînă a construit un adevărat palat.

Acest palat este făcut a locuî în el fii de ai sătenilor noștri, ce sunt chemați a 'și primi educațiunea și instrucțiunea necesară lor în frumoșa și greoia sarcină de învățător.

Cine dorește înaintarea poporului, n'are de cât mergînd la București să trecă prin strada Sf. Ecaterina și vîdînd mărêul local să zică ca și mine: Deă Dumnezeu ca să se găsescă mai mulți ămeni de inimă cari să ajute la înaintarea țaranului, prin a contribui la mărirea fondului Societății.

Trăiască toți cari dorec înaintarea poporului!

Iordache Marinescu

Învățător, — Argeș.

POVESTE

Sîn vechime se află într'un oraș mare dintr'o țară depărtată o fabrică de olărie. Patronul acestei fabrici eră un om foarte drept și milos, plătînd și îngrijînd pe lucrătorii săi cât se pöte de bine.

De la o vreme, patru din lucrătorii săi cei mai cumiști și mai harnici, luându se după jurnalele și cuvîntările unor smințiți rîsvrătitori cărora nu le plăcea munca, începură a se arăta nemulțumiți de starea lor, a se lăsa de munca cinstită și a *judeca* cam așa:

«De ce noi să fim atît de săraci, pe cînd patronul nostru și «cu toți de felul său să aibă atîtea bogății și să trăiască atît de «bine? Nu e drept, nu trebuie să ne lăsăm! Trebuie *egalitate*, «să o facem!»

Cu ast-fel de gîrgăunî, acești lucrători deveniră cei mai aprigi dușmani ai ămenilor bogăți, ai autorităților și cei mai îndărătnici și nesupuși față de legile țarei. Ei formară chiar o societate,

numită a «*Nihiliştilor*», adică a acelor cari *nu cred în nimic* și nici nu voesc să scie de nimic—nici chiar de rușine.

Cu timpul acești rătăciți, dedându-se la omoruri și devastări, au fost prinși și închiși la temniță, fiind condamnați numai la o lună închisore dacă vor da semne de îndreptare,

— În temniță toți acești patru lucrători trăiau în cea mai mare «egalitate»: fie-care locuia în câte o celulă, fie-care ave de-asupra capului canalul cu apă și puțin mai sus o cutie, unde în chip misterios, li se puneă hrana zilnică, și care se deschidea cu tórte mare dibăcie.

Cât de *de-opotrivă* stăteau acești ómeni în aparență și cât de mare *deosebire* eră între dânșii în realitate! Unul din ei a murit la trei zile, ne ajungând la canalul cu apă, fiind și *scurt de stat și scurt la minte*; al doilea deși scurt, însă fiind *deștept*, s'a desbrăcat de tóte hainele și suindu-se pe ele a ajuns la apă, dar, la mâncare nu, — chinuindu-se în halul acesta întreaga lună; al treilea, deși eră scurt la minte, însă fiind *înalt* a putut ajunge la apă, dar, neputând deschide cutia cu hrană, a rămas în același hal ca și cel-lalt; în sfîrșit al patrulea, fiind și *deștept* și *înalt* a putut ave și hrană și apă pînă la liberare din arest fără să fie *bogat*, fără să fie *părtinit* și *fără să fi luat partea cui-va*...

Implinindu-se luna de condamnare, acești *trei* lucrători au fost scoși din culelele lor și puși, pentru o singură zi, cu toții la un loc într'o celulă mai mare, însă construită ca și cele-lalte. Aci lucrurile se schimbară: *înalții* dădeau apă la cei *mici* și *înțelepții* dădeau apă la cei *mărginiți*. Toți erau acum *mulțumiți*, lără să fie «egal» și fără să muncescă *de-o-potrivă*. Înalții și înțelepții aveau *întâietate* la mâncare și bătură, fără ca cel-lalți să se supere de *situația lor* dată numai de Creator; de asemenea micii și mărginiții erau în stare să le facă celor-lalți, cu plăcere, orî-ce *serviciu*, pentru *hrana zilnică*...

După această pățanie în acest adevărat loc de *penitență*, acești lucrători reveniră la drepta judecată și, desaprobându-și purtările lor de mai înainte, se căiau și blestemați pe *acei* cari le-au arătat *calea pierdării*. Ei erau acum deplin convinși că Dumneđu a lăsat ca *patronul fabricei* să nu pótă trăi fără ei, dar nici ei fără patron, și că, *toți ómenii nu pot trăi mulțumiți unii fără alții*.

Eșind acești lucrători din temniță pe deplin vindecați — formară o *nouă societate* cu numele de: «*Iubirea aprópelui*», care învătă pe tótă lumea ast-fel: «Egalitate și fericire absolută «nu va fi nici o dată pe pămînt, fiind-că Dumneđu nu le-a lăsat vieții aceștia, ci *celei viitoare*. Bogați și săraci, norociți și «nenorociți vor fi cât lumea, fiind-că și ómenii nu sunt *de-o-potrivă*: unii au și *minte* și *noroc*, alții au *numai minte*, «alții *numai noroc*, iar *alții nu au nici minte, nici noroc*. «Dumneđu n'a făcut pe ómeni de-opotrivă, fiind-că n'a avut

«în vedere *fericirea trupescă*, ci *cea sufletească*; de aceea óme-
«niî nu trebuie să lupte pentru «egalitatea averilor», ci pentru
«*egalitatea inimelor!*»

N Gádeiu
Tutova.

BIBLIOGRAFIE

Studiü asupra Pelagrei de dr. I. Neagoe.

D-l dr. Neagoe propune o serie de mäsuri cari ar face
să dispară în mare parte pelagra.

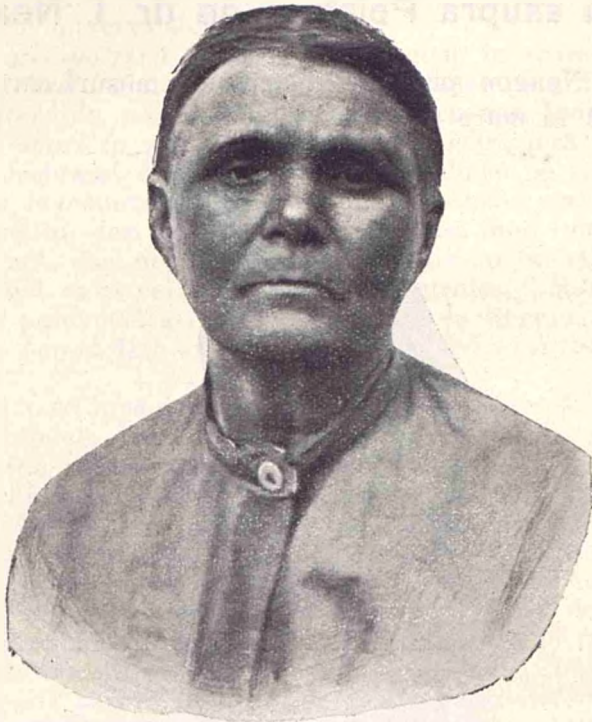
Pelagros în ultimul grad.

În primul rând cere să se înființeze pînării rurale ca în
Italia. Dar de unde bani? D-sa ȃice că statul să deă banii
necesari pentru clădire și instalare și pîinea fabricată să se

vîndă la sătenii cu ôre-care dare de mână, iar celor săraci să li se deă de géba.

S'ar puté înființa și birturi rurale prin sate, dar pentru acésta ar trebui să se facă apel la inițiativa privată.

Programele școlilor primare rurale să fie modificate ast-fel ca să aibă un mare loc învățaturile practice, gospodăria, cultivarea legumelor, ș. a.

Sultana Sofronie, din județul Ilfov (comuna Cucuiești), nebună din pelagră.

Fie sub formă de predică fie în alt chip, să se facă cunoscut țaranului ce este pelagra, cari sînt nenorocirile ce aduce ea și cum trebuie să se ferescă.

Să se răspîndescă cultura cartofilor.

Să se împutineze, chiar să se oprescă de tot cultura porumbului.

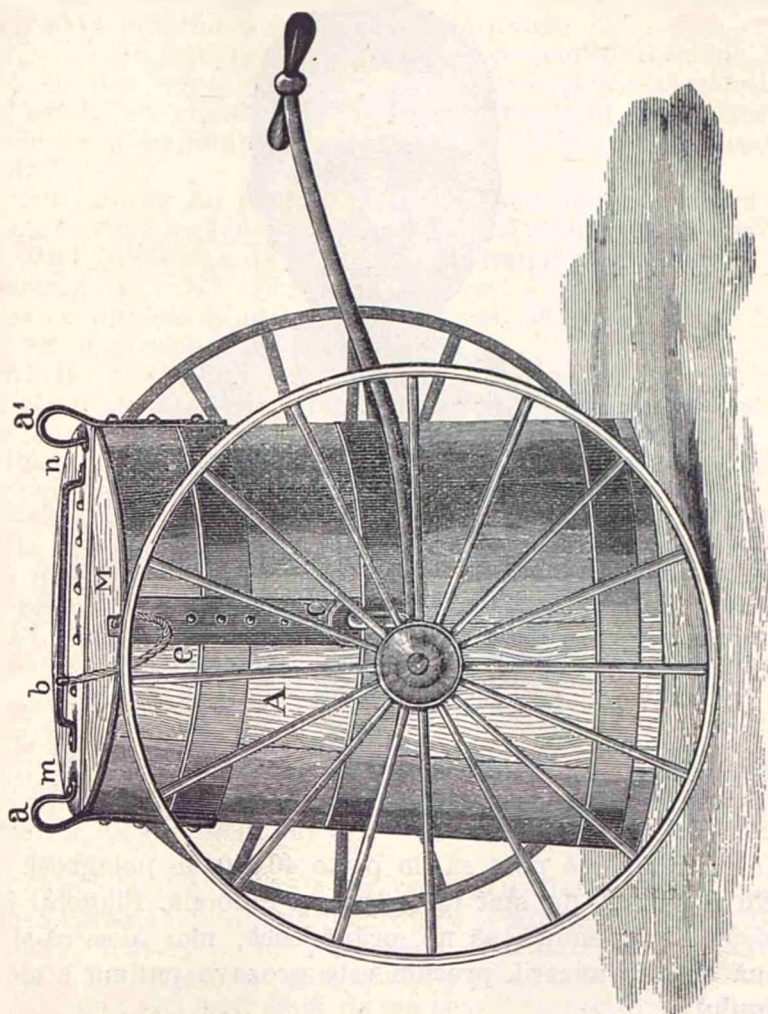
Să se înființeze asiluri de pelagroși.

Să se respecte legea tocmelilor agricole.

Să se urmeze cu vîndarea de pămînturi la țaranii.

Nu ne propunem a discuta aci măsurile indicate de d-l dr.

Neagoe. Ne credem însă datorî a ne unî glasul nostru cu al d-sale ca să atragem atenţiunea tuturor celor ce iubesc cu adevărat ţara.'

Cuptor lesne de purtat, întrebunţat în Italia spre a vinde mâncări calde prin sate.

Temelia ţării este săténul, spre el să fie aţintite privirile tuturor, căci de la sănătatea lui trupescă şi sufetescă atîrnă viitorul României.

Să ne gândim serios, căci primejdia pelagrei este îngrijitoare: Sînt judeţe în cari e uimitor de mare numărul suferinşilor.

Ast-fel, în Tutova, în 1889 se socoteau 3.000 sau 4.000 de pelagroşi. În Ialomiţa este un exemplu tipic de creştere în-

grozitóre. In 1888 dr. Sergiu constată *patruzeci și opt* de pelagroși; iar în 1899, statistica dă *a opta parte a populației totale rurale*.

Copil pelagros de gradul I.

In țara întregă pôte să fie peste 40.000 de pelagroși.

Nu mai este de stat un minut la îndoială. Flagelul înaintează. El amenință să ne prăpădască, mai ales că-și dă mână cu alte mizerii, precum este grozava patimă a alcoolismului.

Din aceste câte-va rânduri prin cari am dat sēma de ce cuprinde cartea d-rului Neagoe, ne facem o idee deplină de starea în care se află acum chestiunea cauzelor și a vindecării ei (1).

Gh. Adamescu.

---

(1) Să se vadă și numerele precedente.

P A R T I E (1)

Trecuse cât-và timp de când armata noastră trecuse Dunărea. Avusese chiar mai multe întâlniri cu inamicii, dar încă nu o luptă mai hotărâtore.

Vlad trecuse cu pași hotărâți pe pământul inimic. Din ultima noapte petrecută pe țărmurile țării, totă gândirea și ființa lui se schimbaseră. Vorbele căpitanului îi rămăseseră în minte și împlinirea datoriei eră acum gândul lui nestrămutat.

Prin iubirea lui pentru Fira, înțelesese iubirea pentru Patrie, și acum însă-și Fira îi eră și mai iubită, și mai sfântă de când înțelesese de la însu-și căpitanul că datoria lui eră fericirea ei.

Și ea nu scie iubita, că de-a plecat, că de se va lupta, că de va muri chiar, va fi pentru ea.

A! dar odată, pôte atunci când victorios se va reîntorce va ști și-atunci... Eră atât de fericit Vlad gândindu-se că va fi iubit de Fira. Se simțea voinic și de neînvins.

Răsboiul din îngrozitor ce-î păruse, îi eră acum atrăgător; prilej de a se face iubit de iubita lui.

— Lasă să ne batem, dicea el de multe ori, către soldați, să le arătăm noi Turcilor pe cine au voit ei să robescă. Când din depărtare se audea împușcături, bubuit de tunuri, Vlad se plângea cu nerăbdare:

A! De ore-ce ne-au luat de la casele noastre, de ce nu ne duce și pe noi în focul cel mare, ca să ni se alégă odată?

In fața Plevni.

Eră o zi de toamnă. Timpul eră rece și umed. Plóia mărunță cădea din nori și cეტă desă acoperea pământul, așa că abia puteai să veđi înaintea ochilor. Ai fi đis că natura se învălise de diminეტă într'o pînză simbolică prevēđend o zi de durere.

Compania eră aședată în ordine de bătae. Căpitanul le spuse câte-và cuvinte de încurajare și porniră cu toții înainte.

Abia făcuseră primii pași, când de-o dată rēsună tunul la spatele lor. Erau tunurile noastre părănd a le strigă: înainte!

Au mers așa mai bine de un ceas. Nu întâlniseră încă pe nimeni, nu auđiseră nici măcar o împușcatură din partea inamicului. De odată reduta se arătă grósnică pe o colină în fața lor.

Abia o deslușiră din desimea ceții, când un nor de fum se ivi pe înaltul parapetului și în același timp miđ de împușcături se auđiră.

— Nainte, copii! strigă căpitanul arătând cu virful săbiei reduta inimică. Soldații iuțiră pasul gătindu-se să dea asaltul redutei.

(1) Veđi numerile trecute.

Erau acum la marginea colinei aprópe să sue spre parapet, când de-o dată, ca prin minune, se vedură înconjurați de Turci, cari ascunși în șanțuri, eșiră ca din pământ, căzând cu morțe asupra soldaților.

Un măcel gróznic se încinse. Soldații cădeau ca trăsniți, sub baionetele neînduplecate ale Turcilor. Surprinderea fusese atât de mare, în cât zăpăciți, aprópe nu mai sciaū să se apere. Și cădeau mereu.

Căpitanul fu cel d'întiu care dete semnalul apărării, făcând minuni de vitejie.

— Pe ei, copii! nu vă lăsați! le strigă el.

Dar primele momente de gróză trecură. Măcelul începū acum cu înverșunare din amēdouē părțile.

O! ce învălmășală! ce sbuciumare! ce gróză!

Omenī ca nebunī se agitaū în tóte sensurile isbindu-se cu turbare; s'auđeau ciocniri de arme, ce se frângeau, strigăte de sălbatecă isbândă, vaete de desnădăjduită durere, pe când sângele curgea pe cei vii, pe cei morți, pe arme, pământ, pretutindenī, ca o plóe horibilă, într'o ȃi de sērbătóre a morții. Dar Romāni periaū, victoria părea a Turcilor.

Zadarnic strigă căpitanul voind să-ī îmbărbăteze. Singur în mijlocul a miī de baionete, părea că trăise miī de vieți ca un Dumneđeū neînvinc și nemuritor.

Intr'un moment de desnădejde puse mâna pe drapel și porni cu el înainte. Dar un pas numai și fu înconjurat din tóte părțile pe când un Turc pusese mâna pe drapel, pe care căpitanul îl ținea cu tótă puterea.

— Drapelul! copii! strigă Vlad pornind spre căpitan.

— La mine, Vlad! strigă căpitanul vedēnd pe Vlad că voia să-l ajungă, luptând cu nămeți de dușmani.— A! dar mai trebuia un moment de victorie contra inamicului, un moment... pēnă venea Vlad.

Și sângele i curgea șiróe, forțele-ī slăbise, se simția murind, pe când Turcul ridicase baioneta ca să-l străpungă.— Atunci, într'o supremă sfortare a ultimelor licăriri de viață ce mai erau în el, căpitanul, încleștând mâna pe drapel, ridică sabia și..... lovitura fuse atât de tare, în cât baioneta Turcului se rupse cădēnd.

— Ura! strigă de-o dată Vlad ajungēnd lângă căpitan și cu o lovitură iute ca clipa, dobori pe dușman.

— Ura! strigară soldații venind biruitori în urma lui Vlad.

Drapelul scăpase. Căpitanul îl dete lui Vlad. Pe fața lui murindă se vedū un suris de bucurie. Dar vocea-ī eră stinsă; abia de putu zice:

— Bravo Vlad! Ține drapelul..... înainte..... pēnă la morțe datorია!..... Patria! și pronunțând acest cuvēt, căpitanul tresări. O înviorare i trecū prin tot corpul, ridică sabia către redută, într'o ultimă încercare porni... dar cădū. Murise într'un ultim pas făcut contra inamicului.

— Nainte copii! strigă Vlad pornind cu drapelul în mână.

— Ura! răspunseră soldații la vederea tricolorului scump ce se ridicase acum de-asupra tuturor, purtat de mâinile puternice ale lui Vlad. Acea pânză, ce se întindea după vânt, cu vulturul de aur repețit spre inamic, ai fi dis însă-și vitejia luptei — tainică putere, ce-î ducea pe toți potop asupra inamicului. Ai fi dis însă-și mânia patriei, chiar glasul ei părând a le strigă cu putere: «După mine copii, la victorie». N'ar fi fost putere omenescă să-î pôtă opri, căci mergeau peste Turci ca un vânt năprasnic peste lane șubrede de grâu.

S'au ivit de-asupra parapetului veniți ca prin minune, par'c'ar fi fost ridicați de vitejie și de navală, atât de neînchipuți de iute au suit scările. Turcii fuseseră zdrobiți. Zadarnic le fuse curagiul pênă la mórte, Româniî biruiseră și reduta eră perdută.

Vlad împlântă drapelul pe parapet. Din vale de redută s'auđiră de-o dată miî de ura la vederea tricolorului ce fâl-făia acum cu fală pe reduta inamică. Româniî veniaŭ acum mulțime sdrobind totul în calea lor, iar Turcii părăsiaŭ reduta, fugênd învâlmășiți și înspăimêntați ca de-o urgie cerească.

Victorie! Din tóte părțile se vesteă victoria. Trompete resunaŭ voióse, drapelul se înălță mândru depe parapet, miî de ura se auđiaŭ din miî de pepturi, — dar vai!

Lângă drapel Vlad căduse.

Eră plin de răni și sângele-î curgea; simțiã cum forțele-î se duc.

În jurul lui însă rêsună atãta isbândã, în cât într'un moment de nouã înflăcărare, cercã să se scóle, să scótã din pãmînt drapelul, unde singur 'l împlântase și să-l ducã departe, mai departe..... dupe-un dor nemãrginit de victorie..... Dar rêmase cãdut, puterile-î periserã. Înțelese atunci cã móre.

Dar a învins. Cât ar fi de fericit mãrețul cãpitan, el care voia să pue atãta vitejie în inima lui, dacã l'ar vedeã învingêtor!

Cãci cã el a purtat drapelul înainte, ca el a deșteptat vitejia în inima tutulor, când s'a repețit în foc trãgênd dupe el pe toți în luptã.

Ca el Vlad s'a luptat, a învins și muriã, dus tot ca el de aceași putere a inimii — de iubirea pentru Patrie!

Pentru Patrie! — pentru tot ce iubiã el mai mult pe lume! — pentru Fira! De-acum înainte poți fi liniștitã, Firo, și fericitã, Vlad a învins, dușmanii s'au dus, vieța-ți va fi neturburată, și o vedeã par'cã, cum iasã înaintea lui reîntors de de la victorie, cu față riđendã cu brațele deschise, dând a ei iubire pentru a lui isbândã. «Dar pentru tine a fost, pentru tin prin iubire».

Da, prin iubire, cãci iubirea-î tainã puternicã care ne face a înțelege sensul vieții.

Fața însă i se pălise, ochii i se închisese.

Vlad se stingeă dar precum o rază într'o lumină, așa el să stingeă învingător într'un vis de fericire.

Vedeă o nuntă mare, la care se strînsese o lume întregă în haine de sărbătore, cu inimile voiose, aducend florii de podóbă pentru ginere și mirésă — pentru Vlad vitézul și Fira cea frumósă. O vedeă pe Fira în cămașe cu fluturii, încinsă cu roșu, pe cap cu fluturii, gătită în betelă ca într'o lumină cădută din sóre, cum veselă ridendă, fericită stă lângă el, pe când mama Ióna cu lacrimi de fericire i bine-cuvintéză.

De-atunci înainte va fi a lui nedespărțită pentru vecie.....

Când l-au găsit stins la piciorul drapelului, eră așa cum fusese în ultimele momente ale vieței.

Tricolorul fâlfiia neastîmpărat în vînt, parc'ar fi fost viu, iar Vlad stă ată acii mort, cu capul culcat alături, cu fața liniștită, cu surisul pe buze, mulțumit par'că de sórtă-i ca și când singur, de bună-voe 'și-a dat suflarea vieței drapelului țării, ca unui frate iubit,

(Va urma).

Virgil Broscărescu.

NOUILE MONETE

Circulara ministerului de finance.

Efectuându-se de către casele contractante baterea monedelor de nikel și broz ce guvernul a fost autorizat să pună în circulațiune, precum și rebaterea monedelor de argint șterse și găurite cari au fost retrase, ministerul aduce la cunoștința generală, că casele publice au fost autorizate să deă și să primescă în plăți, în conformitate cu legea monetară, noile monete bătute.

Aceste monete pörtă millesimul 1900; monetele de 2 lei, 1 leu și 0,50 bani sunt după modul monedelor bătute în 1894; monetele de 5 lei, după modelul bucăților bătute la Nonetăria Statului în anii 1881—1885; monetele de broz după modelul monedelor bătute în 1881, iar monetele de nikel pörtă pe avers o corónă regală în o gherlandă de frunze de laur și ștejar cu millesimul 1900, iar pe revers cuvîntul «România» cu indicațiunea valórei: 20, 10 sau 5 bani.

Se adaogă că tóte monetele aflate acum în circulațiune vor continuă a avé aceeași putere liberatorie, și în special monetele de broz de 10 și 5 bani se vor primi și dá în plăți pe aceeași valóre, și fără nici o deosebire, ca și monetele de nikel puse acum în circulațiune.

Cu acéstă ocaziune se amintesce dispozițiunile art. 6 din legea pentru bateri de monetă, senționată cu înaltul decret regal No. 2085 din 5 Aprilie 1900, publicată în *Monitorul Oficial* No. 9 din 13 Aprilie 1900, după care monetele Române de aur, de argint, de bronz și de nikel, ce se vor constată rase, tăiate, străpunse sau subțiate, precum și monetele român de aur și de argint șterse prin us și cari vor fi perdut mai mult de $\frac{1}{10}$ din greutate, se vor consideră demonetisate și nu vor mai avé putere liberatorie.

Pentru monetele române de aur și argint, ce se vor mai găsi în asemenea condițiuni, fiind acordat încă dreptul de a fi preschimbate pînă la 7 Noembrie a. c. la toate casele publice, în alte monete de același fel și valoare, ministerul face cunoscut următoarele :

a) Tote monetele române de aur și argint șterse prin us, și cari nu vor fi perdue mai mult ca $\frac{1}{10}$ din greutatea lor legală, tăiate, străpunse, etc. se vor prezenta tutulor Caselor publice pînă în sêra zilei de 7 Noembrie, spre a se primi în schimb alte monede de același fel și valoare;

b) Tote monetele române de aur și argint găurite, tăiate, etc. ce nu se vor fi prezentat la preschimbare pînă în sêra zilei de 7 Noembrie, se vor prezenta încă la casierii de județe și percepțiilor fiscali pînă în sêea zilei de 31 Decembre 1900, spre a se rambursă valoarea lor pe prețul de 75% ;

c) Tote monetele române de aur și argint găurite, tăiate, etc. curi nu se vor fi prezentat la rambursare pînă la 31 Decembre 1900, se vor primi încă pînă la 31 Martie 1901, însă pe jumătate din valoarea lor legală.

După aceste termene, toate monetele aflate în asemenea categorie încetază de a avé putere liberatorie, și bucățile ce se vor prezenta, vor fi tăiate și remise celor în drept fără altă despăgubire.

Se explică, că prin monete șterse prin us, se înțelege acelea la cari nu se mai pôte distinge nici indicațiunea valorii nici armele țarei. Acelea cari conservă una sau alta din aceste indicațiuni, vor continua să circule în public, pe valoarea lor legală; iar Casele publice își iaș sarcina de a le retrage, ori de câte ori li se presintă în plăți.

Monetele de aramă și nikel rase, tăiate, străpunse sau subțiate, nu dau loc la nici o despăgubire, ele se vor distruge ori de câte ori se vor prezintă la Casele publice.

De asemenea se aduce la cunoșcința generală că importul monetelor streine de argint, aramă și nikel, este și rămâne prohibit iar cei ce se vor dovedi că au întrodus asemenea monete pentru a fi puse în circulațiune, vor fi posibilii de pedepsele prevădute de legea generală a vămilor.

Cronica Agricolă și Comercială.

Sîn decursul lunii Octombrie timpul n'a prea fost schimbător, așa în cât unele din lucrările câmpului ce au trebuit făcute în această lună s'au putut face în bune condițiuni, ca bună oră culesul porumbului și al viilor. Chiar și semănatul grăului și a secarei de toamnă în urma ploilor cădute în această lună la ore-cari intervale, s'au putut face în condițiuni cu mult mai bune de cât cele făcute în luna Septembrie. Iar semănăturile de grâu nerăsărite din luna Septembrie din cauza secetei, au putut răsări, și a se împuternici întru cât-vă, așa în cât ar puté să reziste frigului de iarnă, ce se apropie pe ne simțite. Dintre semănături, are să sufere mai mult rapița semănată nu în porumb, după cum unii agricultori au obicei, iar cea

semănată într'un loc anume pregătit, adică în ogor. Rapița semănată în porumb, când s'a mușuroit, este destul de frumoasă în unele localități; dar acest mod de semănare este prea sêlbătăcit, de ôre-ce pămîntul s'a sêrăcește prea mult, prin cele 2 recolte ce se adună de pe pămînt, fără ca în schimb să se dea ceva îngrășămînt.

Acest mod de cultură se pôte compară, cu un om bolnav căutat de un doctor care nu e destul de pregătit pentru meseria lui sau când nu s'a specializat pentru ast-fel de bôlă, dă celui bolnav un fel de doctorie care în loc să facă bine, omul móre și fără ca doctorul să fie responsabil de fapta sa. Acelaș lucru se întâmplă și cu cultura pămîntului de către acei care într'un an vor să recolteze 2 recolte de la 2 plante deosebite, și fără ca să fie responsabil că prin acest mod de cultură pămîntul se sãrăcesce peste măsură de mult, adică de a deveni mort ca producțiune.

Din cauza ploilor parțiale din luna Octombree, timpul a devenit cam frigos, așa în cât la munte a nins, iar la șesul țarei a cădut brumă destul de grôsă.

Acest timp frigos a făcut ca vegetațiunea semănaturilor de grâu să se facă mai cu încet, așa în cât tinerele plante, nu vor intră în iarnă destul de puternice. Tot în decursul acestei luni, unele animale ca ôia și vitele cari nu s'au întrebuintat la munca câmpului, și au găsit destulă hrană la câmp, așa că s'a putut face o economie pentru timpul de iarnă.

Cu sfîrșitul lunei lui Octombree, ar trebui încetat și semănatul grăului și al secarei, care s'a făcut prin suprafață destul de mare, și de aici în colo dacă se mai pôte ară să se are locurile pentru semănaturile de primăvară.

Locurile arate de cu tòmna, în timpul iernei fiind supuse înghețului și desghețului, se mai mărunțesc și se mai îmbunătățesc, așa că primăvara, într'o arătură făcută de tòmna, se pôte semăna aproape ori-ce sêmînță, fără să se mai facă o altă arătură.

Săditul pomilor, ca și alți copaci de pădure, în această lună, (4 Noembrie) și pînă când timpul va fi prielnic, se va puté face în cele mai bune condițiuni. Tot în această lună se pôte pregăti locul pentru sădirea pomilor de primăvară.

Fiind-că ne găsim în pragul iernei, săteniî noștri ar trebui să se gândească mai din vreme la locuința animalelor, așa ca staulul sau coșarele în cari iernedă vitele să se găsescă în bună stare, ca să nu pôtă străbate prin pãreții lor vîntul însoțit de prea multă umezélă și chiar de zăpadă.

Fie coșarul sau grajdul cât de vechi, nu mai pãreții să fie bine lipiți, și acoperișul bine îngrijit, ca apa de plóie și din topitul zăpedei să nu străbată prin el. Dacă tavanul grajdului nu este lipit, trebuie să se puie atunci fîn, căci se păstrează mai bine de cât afară, sau să se pună cel puțin un strat de paie destul de gros, ca să apere vitele în contra frigului.

În tot cazul este mai bine ca tavanul grajdului să fie lipit, pentru-că în acest caz în podul grajdului ori-ce nutreț s'ar pune nu pôte să cadă din el praful și alte necurățenii pe vitele din grajd.

Dacă trebuie să îngrijim de grajdul vitelor, trebuie să nu uităm nici nutrețul lor. Trebuie a se căuta ca înainte de a se începe timpul ploios, șirile sau căpițele de fin, ca și acele de paie să fie bine potrivite la vîrf, ca apa să nu pôtă pătrunde în ele ca să le strice. Dacă se vede că într'o parte copita de fin are o mică adîncitură, unde s'ar puté strînge multă apă ori zăpadă, trebuie numai de cât astupată acea gropiță cu fin.

Ar fi bine, și tot în interesul sătenilor noștri, ca copitele de fin să se acopere cu un strat gros de paie, sau de alte ierburî uscate, ca apa de ploie ori-cât ar fi de multă să nu pôtă străbate nici odată pînă la fin. Iar în jurul căpițelor să se facă un mic șanțuleț ca apa ce se scurge de pe căpițele de fin ori de paie, să nu străbată sub căpiță, ci prin alt șanțuleț să i se dea scurgere în altă parte. Cu modul acesta se va face o bună economie la hrana vitelor, și în loc de lîn sau paie stricate și murdare, o să fie numai fin bun și uscat.

Într'alte țări, pe lingă o bună păstrare a finului și a paielor, pe lingă o bună păstrare a cartofilor, și a altor rădăcini, ca d. e. sfecla, morcovii, cari se dau vitelor în timpul iernei, se păstrează tot așa de bine în gropi, tescovina ce rămîne de la storsul strugurilor, ca și aceia ce rămîne de la storsul merelor (adecă de la vinul de mere) și se dă ca hrană vitelor, cînd tescovina de struguri nu se întrebuintează la scôterea rachiului de tescovină.

Cînd se aședă tescovina în gropi, destinată pentru hrana vitelor, se pune în strate gróse de 15—20 c. m., peste care se presare sare de bucătărie, cam 1 kgr. la suta de kgr tescovina.

După ce própa s'a umplut cu tescovină, se acoperă cu un strat de paie, și după aceea se pune pămînt, ca apa să nu pôtă străbate în grópă.

Peste iarnă se pôte da din acéstă tescovină unui bou sau unei vaci în greutate de 500 kgr; ca porțiune 19—20 kgr. de tescovină și la un cal de o greutate mijlocie 10—13 kgr.

Pe lingă acéstă hrană li se mai dă animalelor și 5—6 kgr. de paie tăiate și 3—4 kgr. grăunțe sub formă de urluiată, ori turte de in și cânepă, etc.

Rîmătorilor li se pôte da pe zi 5—10 kgr. de tescovină tocată sau mai bine fiartă, amestecată eu tărîțe sau cu făină de porumb.

Oilor li se pôte da pe zi 2 părți de tescovină, 2 părți de sfeclă sau de morcov, o parte de paie tăiate și o parte de grăunțe urluite.

În alte țări ca în Franța, unii agricultorii, în anii cînd se fac multe pόμε (mere și pere), în loc ca aceste pόμε să le vîndă pe un preț prea mic, le tócă și le dă animalelor.

Acest lucru s'a întâmplat în 1895, cînd în Franța s'a făcut

multe pome. Un agricultor cu numele *Touzard*, și-a hrănit vitele, pe lângă alte nutrețuri și cu 500 kgr. de mere tocate, în timp de 3 luni de zile. Merele le-a dat cailor, el are 30 de cai, și fie-cărui cal i-a dat pe fie-care și aproape 40 kgr. de mere, pe lângă mere le-a mai dat fin (grăunțe ca ovės nu li-a dat de loc). Toți caii hrăniți cu mere și fin, a fost sănătoși și a putut să facă o bună muncă la ori-ce lucrare la care au fost întrebuințați în acest timp,

La noi, în anul acesta ca și în alți ani s'a făcut multe mere, în localitățile de la munte, fără ca cine-vă să se gândească a face din ele vin, foarte bun de băut și sănătos, mai bun de cât țuica; sau ca merele de prisos să se dea vitelor, în loc să se strice și să se arunce la gunoii.

Din rîndurile de mai sus, sătenii noștri cari citesc «*Albina*,» vor ști să tragă folose însemnate, cu privire la hrana vitelor cu mere și pere, și cu tescovină. Când avem înaintea noastră fapte pe cari alții le-a făcut și le-a experimentat pe socotela și cheltuiala lor, de ce să nu profităm și noi de ele, pe cât timp nu ne costă nimic, și le cunoșcem folosele?

Tîrgurile noastre. Afacerile cu cereale în tîrgul din Brăila în luna Octombrie, au fost destul de însemnate, dar cu prețuri scăzute.

Iată în resumat prețul mijlociu cu care s'a vîndut cerealele noastre în portul Brăila de la 1—31 Octombrie st. n.

	Prețul maxim. la hect. socot. în kgr.	Prețul mijlociu la hect. socot. în kgr.	Prețul minim. la hect. socot. în kgr.
Grâu	11,50	10,—	8,—
Porumb	6,40	6,—	5,80
Orz	6,40	5,50	5,35
Secară	7,50	7,35	6,20
Mei.	6,10	6,—	—
Grâul. . . suta de kgr. s'a vîndut cu		11—14 lei,	— cent.
Porumbul . . . » » » »		7—10 »	— »
» roșu . . . » » » »		9—10 »	— »
Cincantin . . . » » » »		10 »	50 »
Secara . . . . » » » »		9—11 »	— »
Meiul . . . . » » » »		7—8 »	— »
Orzóica . . . . » » » »		9—11 »	75 »
Orzul . . . . » » » »		9 »	— »
Ovėsul . . . . » » » »		8 »	80 »
Fasolea . . . . » » » »		13—14 »	— »

Tîrgurile străine. În tîrgurile străine afacerile cu cereale ca și prețurile, în luna Octombrie, n'au avut nici o însemnătate asupra prețurilor din tîrgurile noastre.

V. S. Moga.

Cronica Săptămânii.

A. S. Principele Ferdinand, care a fost la o mare vânătoare în munții județului Muscel, a sosit în Capitală.

— D-l C. C. Arion, ministru instrucțiunii publice s'a reîntors din concediu.

— În urma inițiativei d lui Th. Speranță, ministrul instrucțiunii publice a decis să facă un muzeu etnografic. Au și început să sosească de pe la învățători, păpuși îmbrăcate în hainele ce le poartă țărani din partea locului.

— Comunitățile israelite din Berlin au acordat 10.000 mărci pentru ajutorarea evreilor săraci din România, cele din Colonia 3.850 fr., din Hanovra 3.950 fr., din Londra 2.500 fr., din Nurenberg 20 mii de franci.

Loja germană de «B'nei B'rith» a oferit comunității din Bucuresci 6.000 de mărci.

Cum se ajută evreii între ei!

— Curtea cu juri din Bucuresci a început judecarea Bulgarilor, cari au luat parte la asasinarea patriotului Șt. Mihăilenu, fost profesor și diarist.

— Direcțiunea generală a serviciului sanitar superior, a trimis medicilor de județe, spitale și orașe o circulară în care le face cunoscut că, față cu marea întindere ce a luat scarlatina, în întreaga țară, și cu mortalitatea ce ea produce, să se recomande bolnavilor de scarlatină să se nutrească numai cu lapte, acesta fiind alimentul cel mai priincios.

Raportele medicilor primari de județe și orașe, sosite la direcția sanitară, anunță zilnic creșterea scarlatinei.

— La ministerul de domenii s'a instituit o comisiune, compusă din d niș Filip, Roman, Niculeanu, Max Popovici, Cogălniceanu și Munteanu, care să studieze chestiunea înființării unor ferme practice, care s'ar da spre conducere absolvenților cu diplome, și ar rămâne după cât-vă timp, proprietatea lor.

— La 16 Noembrie, agenții însărcinați de ministerul de domenii cu numărătorea animalelor domestice pentru facerea unei statistice, își vor începe lucrările în comunele rurale.

— D-l Comăneanu, prefectul județului Argeș, a trimis P. S. Episcopului de Argeș o adresă, prin care îl roagă ca să dea ordine preoților ca să povățuiască pe țărani să nu mai asiste la înmormintările persoanelor morțe de boli molipsitoare, nici la pomeni.

— Marea expoziție universală din Paris s'a închis. Camera a primit o moțiune de felicitare pentru organizatorii și toți colaboratorii expoziției. Consiliul comunal al Parisului a votat de asemenea o moțiunea de salutare și mulțumire către toți streinii cari au vizitat expoziția.

— Ambasadorii din Peking au stabilit printr'o notă, că:

China va trebui să trimetă la Berlin o misiune condusă de un

prinț chinez, spre e exprimă împăratului Wilhelm durerea ce simte pentru asasinarea ministrului german, baronul Ketteler ;

Pe locul unde s'a comis crima va trebui să se ridice un monument cu inscripții latine, și chineze în care să se deplângă crima ;

Șefii revoltei vor trebui să fie omorâți ;

Se va afișa timp de doi ani un edict imperial prin care să se amenințe cu mărtașă orî ce boxer și prin care vice-regiul și guvernatorul să fie făcuți responsabili de siguranță străinilor ;

Pe fie-care mormînt creștin profanat va trebui să se ridice un monument ;

Se va menține oprirea importărei de arme în China ;

Cartierul diplomatic din Peking se va transforma într'o fortăreță puternică ;

Se vor dărâma forturile din Tien-Tsin și de pe drumul între Peking și Tien-Tsin, care va fi ocupat în mod permanent de trupele europene, spre a asigura libera comunicare a ambasadorilor cu marea ; și

China va plăti indemnizări pentru daunele aduse.

Expozițiunea de țesături naționale, care a fost făcută la Ministerul Cultelor de d-nul Th. D. Speranță, în urma dispozițiunii luate de d-l ministru al cultelor C. C. Arion, s'a transportat la «Ateneul Român» și este deschisă publicului, în toate zilele. *Intrarea liberă.*

MULȚUMIRI

Părintele *M. V. Fotian* din comuna Grigoresci, jud. Botoșani, aduce vîile sale mulțumiri d-lui sub-prefect al plășii Siret Irimia Codrescu, d-lui primar al comunei Grigoresci G. Dăscălescu, cum și episcopilor bisericii, d-lui C. Mandinescu, învățător, d-lui notar Livinschi, căci cu toții au contribuit și materialicesce și moralicesce la repararea și reînnoirea bisericii. D-l Mandinescu cu ocazia sfințirii bisericii a ținut o forțe frumoasă cuvîntare despre «educația prin biserică și școlă». Liturgia a fost cântată pe 4 voci de copiii din comună, sub conducerea d-lui Saninschi.

Asemenea fapte merită să fie cunoscute și imitate.

POȘTA REDACȚIEI.

Părintelui I. V. — După informațiunile noastre, tragerea loteriei «Clerului Român» s'a amînat pentru luna Maiu, anul viitor.

* * *

Maî multor abonați. — Vă mulțumim din suflet pentru ajutorul material ce ne dați. Vedeți prea bine, că ne dăm totă silința ca revista să se presinte în condițiuni din ce în ce mai bune din punctul de privire moral. Dacă n'am mai întîlni omeni ca d-văstră, ce ar trebui să facem? Gîndiți-vă că peste 3.000 (trei mii) de abonați, n'au plătit abonamentul pe anul al III-lea, și 2.500 (două mii cinci sute) pe anul al II-lea și spuneți singuri; există vre-o revistă în țara romînescă mai efină ca Albina?

Constatăm cu durere acêsta fără să facem vre-o reflecșiune.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvintul, iar pentru anuniurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvint este numai de 4 bani.

Textul pentru pregătirea lecțiilor, de Eugen Tisescu învățător, elegant lucrat.

Pentru institutorii . . . lei 3,50
» învăț. pe cursuri. » 3,50

Adresați comanda însoțite de cost, plus 50 bani porto, domnului Eugenii Tisescu, Bacău.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. îmi părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vërșați.

Comitetul central:

. . . . .	la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,	
Esquire	"
G. I. Goschen	"
. . . . .	"
Viscount Duncannon	"
Hon. H. A. Larvrence	"
M. Adolphe Vernes	à Paris
M. Charles Mallet	"

Director general la București,
M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz
» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalinderu, Principele Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursala la Brăila, Agenția la Londra.

Primăria orașului București

PUBLICAȚIUNE

Pentru ca listele electorale ale Capitalei pe anul viitor 1901 să fie cât se poate mai exacte, Primăria a hotărât să începă mai de timpuriu lucrările pentru alcătuirea acestor liste.

Tot de-odată aduce la cunoștința tuturor că ori-ce cereri referitoare la in-

scrieri ștergeri și rectificări în liste se pot adresa chiar de acum.

Cererile sint scutite de timbru, pe baza legei electorale: ele vor însoțite de actele pe baza cărora se motivează cererea.

Primar (ss) I. Bărbătescu.

Secr. general, (ss) I. Popescu.

Octombrie, 1900.

No. 41.003

3678

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘC

Capital în acțiuni întreg vërșat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune . . . . . » 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve . . . . . » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sint permise în toate combinațiile obișnuite ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dömnii No. 12, București. Representanță generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin vërșat
Sobe de portelan albe și colorate

Representanța generală pentru totă țara

ZWAIFEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 81.
Iași, str. Mitropoliei No. 2.
Galați, str. Egalității No. 48.)

În curând va apare cunoscutul și elegantul:

Calendar al Minervei

Pe anul 1901

Acest calendar e o adevărată lucrare artistică de o valoare neprețuită la noi în țară.

Voluminos, bogat în cuprins, variat în ilustrații și suplimente artistice, elegant în exterior, el se prezintă în fie-care an și **MAI CU SEAMĂ ÎN ANUL ACESTA**, fără pereche și fără concurență pe acest teren.

Prețul 1 leu.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde effin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95
- » glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

- chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color. 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de effine.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cup onul.